

Baruška souhlasila. Nechala ale ještě přinést ze sklepa to nejlepší víno, aby si se svým milovaným chotěm naposledy připila. Tajně mu pak do poháru přimíchala prášek na spaní. Jakmile se král napil, ihned tvrdě usnul. V tu chvíli ho sluhové naložili na nosítka a odnesli do Baruščiny rodné chaloupky.

Ráno krále probudilo kokrhání kohouta. Místo v posteli s nebesy ležel na tvrdé lavici. „Učinila jsem, jak sis si přál. Vzala jsem si to, co mi bylo nejmilejší,“ špitla Baruška. Král se rozesmál a poprosil ji o odpuštění. Od těch dob chytrá královna rozhodovala o všech sporech v říši a lidé byli spokojeni.